

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. С., 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, IV ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на осми декември през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Д. Чолаков

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Георги Д. Чолаков Търговско дело №
20211800900186 по описа за 2021 година

Д. А. К. от гр. К., ул. „П.Б.” № 2, вх.А, ет.1, ап.2, с ЕГН *****, е предявил
срещу „ЗАД А.” АД, ЕИК ***** обективно съединени искиове с правно основание
чл.432, ал.1 от КЗ и чл.429, ал.3 от КЗ – за заплащане на обезщетение в размер на 30 000
лева за причинени му неимуществени вреди – физически болки и страдания вследствие
нанесени му телесни увреждания – луксация на дясно рамо, рани на десен лакът и дясна
китка, причинени в резултат на ПТП, настъпило на 25.05.2021 год. около 15 часа на ул.
„Охрид” № 20 в гр. К. по вина на Д. И. С. с ЕГН ***** – водач на лек автомобил марка
„Мазда“, модел „ЦХ 5“, с ДК № СА 3101 ХН, със застрахователна полица №
BG/11/121001294911 за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите,
сключена с ответника, валидна от 17.05.2021 год. до 16.05.2022 год., ведно със законната
лихва върху сумата, считано от 16.06.2021 год. до окончателното ѝ заплащане.

Претендират се направените по делото разноски и присъждане на осн. чл.38, ал.2 от
ЗА на адвокатски хонорар за безплатна адвокатска помощ за осъществено по реда на чл.38,
ал.1, т.2 от ЗА процесуално представителство по делото.

Ищецът, непълнолетен към момента на предявяване на исковите, действащ лично и
със съгласието на майка си и негов законен представител Н. Р. К. с ЕГН *****, е
навършил пълнолетие в хода на производството по делото.

С исковата молба се твърди, че на 25.05.2021 год. около 15 часа ищецът се движил
като пешеходец в гр. К. по ул. „Охрид” в посока ул. „Х.Б.”, когато в района на ул. „Охрид”
№ 20 бил ударен от лек автомобил марка „Мазда“, модел „ЦХ 5“, с ДК № СА 3101 ХН,
управляван от Д. И. С..

Твърди се, че виновен за настъпване на ПТП бил водачът на л.а. „Мазда“ С., която с действията си нарушил правилата за движение по пътищата, като управлявала автомобила с несъобразена с конкретните пътни условия скорост, не пропуснала ищеца да премине и го ударила.

Сочи се, че в резултат на процесното ПТП Д. А. К. е получил следните травматични увреждания – луксация на дясно рамо, рани на десен лакът и дясна китка. При приема му в медицинско заведение му била поставена ортеза. Дълго време не можел да движи ръката си поради силните болки. Все още не бил излекуван напълно, като лечението му продължава.

Твърди се, че за лекия автомобил марка „Мазда“, модел „ЦХ 5“, с ДК № СА 3101 ХН, управляван при ПТП от деликвента Д. И. С., е била сключена със „ЗАД А.“ АД застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застрахователна полица № BG/11/121001294911, валидна от 17.05.2021 год. до 16.05.2022 год., което ангажира отговорността на ответника за обезщетяване на причинените вследствие на произшествието неимуществени вреди.

Без изрично да е посочено в исковата молба, видно от приложените към нея писмена застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ на Д. А. К. до „ЗАД А.“ АД – вх. № 100-2142 /без удостоверение дата на входиране/ и писмо изх. № 1-3758/05.07.2021 год. по описа на „ЗАД А.“ АД до ищеца, при ответника била образувана преписка по щета № 10021100101223Н, по която било изискано представяне на допълнителни документи, удостоверяващи настъпилото застрахователно събитие. По делото няма данни до изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ ответникът да е заплатил или определил по заведената щета застрахователно обезщетение.

Преписи от и.м. и приложенията към нея са връчени на ответника с указанията по чл.367-370 от ГПК, като в срока по чл.367, ал.1 от ГПК същият е подал писмен отговор, с който е оспорил исковете като неоснователни и завишени по размер, взел е становище по обстоятелствата, на които се основават и е направил възражения срещу тях.

С отговора се оспорват твърденията по и.м., че вина за настъпилите увреждания от ПТП има единствено посоченият за водач на автомобила „Мазда“ с ДК № СА 3101 ХН, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество. Твърди се, че ударът за водача на автомобила е бил непредотвратим, не е налице виновно поведение от негова страна и че в настоящия случай е налице „случайно Д.ие“ по смисъла на чл.15 от НК. Сочи се, че водачът е управлявал автомобила в съответствие с правилата за движение по пътищата, но ударът е настъпил в опасната му зона за спиране и не е имал техническа и професионална възможност да предотврати ПТП.

С отговора се оспорва механизма на ПТП, наличието на виновно противоправно поведение у сочения за виновен водач и причинната връзка между неговото поведение и настъпилия вредоносен резултат. Оспорва се да е настъпила вреда за ищеца, както и характера и интензитета на твърдените търпени вреди. Навежда се възражение за

изключителен принос на пострадалия за настъпване на вредоносния резултат, евентуално – за съпричиняването му от негова страна с преимуществен принос, основано на фактическите твърдения, че пешеходецът внезапно е предприел пресичане или навлизане на пътното платно на непозволено и необозначено за целта място без да се огледа и да се съобрази с останалите участници в движението и конкретно с автомобила „Мазда“, евентуално – движел се е по пътното платно на място, което не е било предназначено и обособено за движение на пешеходци при наличието на тротоар; сочи се, че ПТП е настъпило на място, на което няма пешеходна пътека или пешеходен светофар.

При условията на евентуалност се навежда и възражение, че ищецът не е спазил предписания му режим на домашно лечение и с това е допринесъл за удължаване на възстановителния процес. Навежда се и възражение за прекомерност на търсеното обезщетение, както и самостоятелни доводи за частична неоснователност на акцесорните искове от гледна точка на началния момент, от който евентуално се дължи обезщетение за забава.

По отношение на изложените доводи за неоснователност на иска за обезщетение за забава за периода от 13.03.2020 год. до 08.04.2020 год. следва да се посочи, че с исковата молба се претендира лихва от по-късен момент – от 16.06.2021 год.

С отговора не се оспорва твърдяното от ищеца застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лекия автомобил марка „Мазда“, модел „ЦХ 5“, с ДК № СА 3101 ХН, управляван при ПТП от деликвентна Д. И. С., сключена със застрахователна полица № BG/11/121001294911 на „ЗАД А.“ АД, валидна от 17.05.2021 год. до 16.05.2022 год.

Ответникът също претендира направените по делото и присъждане на възнаграждение по чл.78, ап.8 от ГПК за представителство от юрисконсулт.

Софийски окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното :

Видно от представения с исковата молба констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 25.05.2021 год. на РУ К., в същия е отразено настъпило ПТП на 25.05.2021 год. в 15 часа в гр. К., с участието на лек автомобил марка „Мазда“, модел „ЦХ 5“, с ДК № СА 3101 ХН, с водач Д. И. С. с ЕГН ***** и пешеходеца Д. А. К. с ЕГН ***** . Отражено е, че автомобилът, управляван от С., се е движил по ул. „Охрид“ в посока ул. „Х.Б.“, като пред ул. „Охрид“ № 20 е блъснал пресичащия улицата пешеходец.

Във връзка с горното ПТП е било образувано ДП № 98/2021 год. на РУ К., пр.пр. № 518/2021 год. на РП – К., прекратено с постановление от 26.07.2021 год. на осн. чл.343, ал.2 от НК – поради заявеното от пострадалия желание за прекратяване на наказателното производство.

От показанията на свидетелката С. П. С., очевидец на инцидента, се установява, че 25.05.2021 год. била в кафене в гр. К. от другата страна на улицата, където станал

инцидента. Улицата била еднопосочна, с две ленти за движение, но едната била с паркирали коли. Времето било слънчево. Свидетелката видяла ищеца, когото познавала, да пресича улицата от страната на паркиралите автомобили; там нямало светофар или пешеходна пътека. Момчето вървяло спокойно, когато го ударила кола, чиято марка С. не помни, приличала на малък джип; ищецът паднал пред колата.

От заключението по назначената автотехническа експертиза, оспорено от пълномощника на ищеца, изготвено след запознаване с обсъдения констативен протокол за ПТП, показанията на очевидеца С. и представения с молба на ищеца от 04.11.2021 год. протокол за оглед на местопроизшествие, изготвен по ДП № 98/2021 год. на РУ К., се установява следния механизъм на ПТП :

На 25.05.2021 год. по ул. „Охрид“ в гр. К., в посока към ул. „Х.Б.“, със скорост около 30 км/ч, се е движил лек автомобил „Мазда ЦХ5“ с ДК № СА 3101 ХН, управляван от Д. И. С.. Улицата е била със сухо асфалтово покритие, без нарушения в повърхностния слой, нормална видимост, продължително прав, равнинен участък преди и след мястото на ПТП, предназначена за еднопосочно движение. В дясната част на улицата, по цялото ѝ продължение е била маркирана с хоризонтална пътна маркировка „М13“ - „Начин на подреждане на пътни превозни средства при паркиране“, а лявата ѝ страна била предназначена за движение на МПС в посоката на движение на процесния автомобил. Към момента на ПТП по ул. „Охрид“ № 20 (пред гаражната врата) е съществувала пътна маркировка за забрана спирането и паркирането на МПС, а в останалата маркирана зона е имало паркирани МПС, неустановени като марка и модел.

В протокола за оглед на местопроизшествие не са описани действащи в зоната на ПТП пътни знаци, наличие на пешеходни пътеки и/или други места за пресичане на пешеходци на платното за движение. Горното се потвърждава и от приложеното по делото писмо рег. № 2600-2/21.03.2022 год. на Община К., поради което експертизата приема, че в зоната на ПТП при избиране скоростта на движение за водачите на МПС от категория „В“, каквато е категорията на процесния автомобил, им е забранено да превишават 50 км/ч.

Придвижвайки се по улицата, когато автомобилът е наближил частен имот с № 20, намиращ се от дясната му страна, в платното за движение е навлязъл пешеходецът Д. А. К., на 17 години, който пресичал улицата отдясно наляво по отношение посоката на движение на автомобила, при което е настъпил удар между челната дясна част на автомобила и лявата странична част на пешеходеца. Вследствие на удара пешеходецът е изведен от равновесие и е паднал върху платното за движение, при което е получил описаните в медицинските документи наранявания. В търговското дело липсват данни, въз основа на които да се определи точно момента на удара и установяването след него на участниците в ПТП.

Експертизата определя скоростта на движение на автомобила единствено въз основа на отразените в протокола за оглед побитости вследствие съприкосновението с пешеходеца /вдлъбнатина от 0.02 на височина 0.86 метра в калника/ – доколкото мястото, в което е описан автомобила в протокола, е различно от мястото на окончателното му установяване

след удара. Определена към момента на ПТП скорост на пешеходеца е била 5.4 км/ч.

Към момента на откриване на директна видимост между пешеходеца и водача на автомобила „Мазда” челната част на последния е отстояла от мястото на удара на 12.2 метра, като разстоянието, изминато от пешеходеца от момента на откриване на видимост до мястото на удара е било 2.20 метра. Заключение на АТЕ е, че при конкретната скорост на движение от 30 км/ч опасната зона за спиране на автомобила е била 14.6 метра, а за да може да спре на 1 метър преди мястото на удара и да не възникне ПТП, към момента на възникване на директна видимост автомобилът е следвало да се движи със скорост до 24.5 км/ч.

Заключението на АТЕ е, че причините за настъпване на ПТП са :

- субективните действия на пешеходеца Д. А. К., който преди да предприеме преминаване през платното за движение по ул. „Охрид” не се е съобразил с приближаващия към него автомобил „Мазда”;

- субективните действия на водачката на лекия автомобил „Мазда” Д. И. С. в зоната на ПТП, която се е движила със скорост, която не ѝ е разрешавала да установи автомобила в зоната на видимост пред фронта на автомобила.

Видно от представените с и.м. писмена застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ на Д. А. К. до „ЗАД А.” АД – вх. № 100-2142 /без удостоверена дата на входиране/ и писмо изх. № 1-3758/05.07.2021 год. по описа на „ЗАД А.” АД до ищеца, при ответника била образувана преписка по щета № 10021100101223Н, по която било изискано представяне на допълнителни документи, удостоверяващи настъпилото застрахователно събитие. По делото няма данни до изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ ответникът да е заплатил или определил по заведената щета застрахователно обезщетение.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380, а именно – лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция, като с предявяването на претенцията следва да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя. Когато с претенцията са представени всички доказателства по чл.106 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе в срок до 15 работни дни – чл.108, ал.1 от КЗ. При непредставяне на всички доказателства се прилага срокът по чл.496, ал.1 от КЗ – срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380, ал.1 от КЗ, като застрахователят следва окончателно да се произнесе, като или определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато : а)

отказва плащане, или б) основанието на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно установен.

В настоящия случай допустимостта на предявените искове бе установена с представената с и.м. писмена застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ на ищеца до „ЗАД А.” АД, за която по делото не е удостоверено кога е входирана. Независимо от горното, от писмо изх. № 1-3758/05.07.2021 год. по описа на „ЗАД А.” АД до ищеца е видно, че по същата е била образувана преписка по щета № 10021100101223Н, по която било изискано представяне на допълнителни документи, удостоверяващи настъпилото застрахователно събитие, т.е. най-късната възможна дата на претенцията предхожда датата на писмото, като ответникът не удостоверява до изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ да е заплатил или определил по заведената щета застрахователно обезщетение.

По основателността на предявените искове съдът намира следното :

С разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ е уредено правото на пряк иск в полза на пострадалото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност” на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е обусловена от и е еднаква по обем с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по горния ред е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност”, както и да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител – застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на обезщетение на увреденото лице за причинени неимуществени вреди, обхваща следните материални предпоставки : 1. деликвентът виновно да е увредил ищеца, като му е причинил неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение; 2. травматичните увреждания да са причинени при ПТП с участието на водач на застраховано по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите МПС и 3. да са настъпили твърдените неимуществени вреди.

В настоящия случай ищецът не проведе пълно и главно доказване на сочените материални предпоставки, обуславящи имуществената отговорност на застрахователя по предявения пряк иск по чл.432, ал.1 от КЗ, поради което същият следва да се отхвърли. По делото ищецът не установи главен факт от значение за спора – че вината за нанесените на Д. А. К. телесни увреждания вследствие на процесното ПТП е на Д. И. С. – водач на лек автомобил марка „Мазда“, модел „ЦХ 5“, с ДК № СА 3101 ХН – застраховано МПС при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

От заключението по назначената автотехническа експертиза, кредитирано от съда в тази му част, бе установено, че непосредствено преди настъпване на ПТП лекият автомобил се е движил със скорост от 30 км/ч при позволена максимална такава от 50 км/ч за населено

място при липса на други ограничения, въведени с пътни знаци. Опасната зона за спиране на л.а. „Мазда“ при така определена скорост е била 14.6 метра, а към момента на откриване на директна видимост между пешехода и водача на МПС челната част на автомобила е отстояла на 12.2 метра от мястото на удара, т.е. ударът е бил непредотвратим за водача на автомобила. От горното следва, че доколкото пешеходецът е навлязъл в опасната зона за спиране на автомобила, който се е движил със скорост значително по-ниска от максимално разрешената за населено място, водачът не е имал обективна възможност да предотврати настъпването на удара и не е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата, установени в ЗДвП.

Пострадалият пешеходец е навлязъл върху пътното платно, пресичайки на необозначено за целта място, между паркирали моторни превозни средства, разположени успоредно на пътното платно, имал е имал възможност да възприеме приближаващия автомобил, длъжен е бил да спре и да се огледа преди да предприеме навлизане върху платното.

Съгласно разпоредбата на чл.113, ал.2 във вр. с ал.1, т.1 от ЗДвП по двулентовите двупосочни пътища в населените места, когато в близост до пешеходците няма пешеходна пътека, те могат да пресичат платното за движение и извън определените за това места, като при това спазват правилата по ал. 1, т. 1, 2 и 4, установени за преминаване по пешеходни пътеки, т.е. длъжни са преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства. Горното правило на общо основание е приложимо и за двулентови еднопосочни пътища в населените места, каквото е било конкретното.

Съгласно разпоредбите на чл.114 от ЗДвП на пешеходците е забранено да навлизат внезапно на платното за движение и да пресичат платното за движение при ограничена видимост.

От цитираните законови задължения е видно, че в конкретния случай за пострадения, ако видимостта му е била ограничена от паркиралите автомобили на ул. „Охрид“ преди и след № 20, му е било забранено да предприема пресичане на пътното платно. Ако обаче видимостта му не е била ограничена, е имал задължението да се съобрази с приближаващото се пътно превозно средство, което в този случай би имал обективна възможност да възприеме. Същият, нарушавайки горните нормативно установени задължения, сам е станал причина за възникналото ПТП, за което водачът на автомобила не носи вина.

Поради изложеното съдът не кредитира заключението на АТЕ единствено в частта му, с която сочи, че причина за ПТП са били и субективните действия на водача на автомобил С. в зоната на ПТП, която се е движила със скорост, която не ѝ е разрешавала да установи автомобила в зоната на видимост пред фронта на автомобила. Напротив, същата се е движила със скорост, която ѝ е позволявала да спре на разстояние не по-дълго от 14.6 метра, което е значително по-малко от видимостта ѝ при описаните по-горе условия – прав пътен участък, дневна светлина и слънчево време. Доколкото обаче пешеходецът е навлязъл на платното и е станал видим за водача на по-малко разстояние – поради паркираните на

улицата между него и л.а. „Мазда“ автомобили, същото е било непредвидимо за водача събитие, поради което и ПТП е било непредотвратимо за него не по негова вина.

В обобщение съдът приема, че доколкото ищецът не установи наличието на всички твърдени кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, то не установява и фактическия състав на чл.432, ал.1 от КЗ – прекият иск на пострадалото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител, поради което намира за недоказан по основание предявения иск за заплащане на обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди и следва да го отхвърли изцяло.

С оглед горния краен извод не се налага обсъждане на останалите събрани по делото доказателства във връзка с вида и характера на причинените на ищеца неимуществени вреди.

С оглед отхвърляне на главния иск съдът следва да отхвърли и обусловения от него аксесорен иск по чл.429, ал.3 от КЗ за заплащане на законна лихва за забава в плащането на застрахователното обезщетение.

По отношение на държавните такси и разноски :

Тъй като с определение № 199/01.10.2021 год. на осн. чл.83, ал.2 от ГПК ищецът е бил освободен от заплащане на такси по настоящото производство /не и от и внасяне на разноски/, то с оглед изхода на делото няма основание за възлагане на дължимата за производството държавна такса върху ответника на осн. чл.78, ал.6 от ГПК. По делото не са направени разноски от бюджета на съда.

С оглед изхода на делото на пълномощника на ищеца не следва да се присъжда адвокатско възнаграждение съобр. правилата на чл.36, ал.2 от ЗА за оказана на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗА безплатна адвокатска помощ за процесуално представителство по делото – размерът на възнаграждението се определя с оглед уважения размер на исковете, а същите с настоящото решение следва да се отхвърлят изцяло.

В хода на производството по делото ответникът е направил разноски в размер на 335 лева – внесени депозити за възнаграждение на в.л. по АТЕ и за свидетел и заплатена такса за издаване на съдебни удостоверения. Тъй като ответникът е бил представляван по делото от юрисконсулт, дължимото му на осн. чл.78, ал.8 от ГПК възнаграждение, определено съобр. чл.37 от ЗПП, който препраща към разпоредбата на чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, се определя от съда в размер на 300 лева – под максималния размер от 360 лева, определен в Наредбата – от една страна, поради ниската фактическа и правна сложност на делото, а от друга – поради множеството проведени по делото заседания и извършени процесуални действия с участието на пълномощника. Не са налице основания за увеличение на така определеното възнаграждение по реда на чл.25, ал.2 от Наредбата. С оглед на горното и на осн. чл.78, ал.3 и 8 от ГПК ищецът следва да се осъди да заплатят на ответника сумата от 635 лева, съставляваща направените в цялост по делото разноски и възнаграждение за представителство от юрисконсулт.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Д. А. К. от гр. К., ул. „П.Б.” № 2, вх.А, ет.1, ап.2, с ЕГН *****, срещу „ЗАД А.” АД, ЕИК ***** обективно съединени искиове с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл.429, ал.3 от КЗ – за заплащане на обезщетение в размер на 30 000 лева /тридесет хиляди лв./ за причинени му неимуществени вреди – физически болки и страдания вследствие нанесени му телесни увреждания – луксация на дясно рамо, рани на десен лакът и дясна китка, причинени в резултат на ПТП, настъпило на 25.05.2021 год. около 15 часа на ул. „Охрид” № 20 в гр. К. по вина на Д. И. С. с ЕГН ***** – водач на лек автомобил марка „Мазда“, модел „ЦХ 5”, с ДК № СА 3101 ХН, със застрахователна полица № BG/11/121001294911 за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с ответника, валидна от 17.05.2021 год. до 16.05.2022 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 16.06.2021 год. до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 и 8 от ГПК Д. А. К. от гр. К., ул. „П.Б.” № 2, вх.А, ет.1, ап.2, с ЕГН *****, да заплати на „ЗАД А.” АД, ЕИК ***** сумата от **635 лева** /шестстотин тридесет и пет лв./, съставляваща направени в цялост по делото разноски и възнаграждение за представителство от юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____